

Sygn. akt II 1 Co 1297/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny – Sekcja Egzekucyjna

w składzie

Przewodniczący: **Sędzia Anna Braczkowska**

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B.**

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Ł. M. G. w sprawie Km 234/20

przeciwko dłużniczce **M. C.**

w przedmiocie skargi dłużniczki na postanowienie referendarza sądowego z dnia 24 maja 2022 roku wydane w sprawie II 1 Co 745/22

postanawia:

1. odrzucić skargę w zakresie punktu 1. (pierwszego) i 2. (drugiego) postanowienia referendarza sądowego;
2. utrzymać w mocy punkt 3. (trzeci) postanowienia referendarza sądowego.

UZASADNIENIE – do punktu 1

Stosownie do treści art. 767^{3a} – na postanowienie Referendarza Sądowego przysługuje skarga, sąd zaś stosuje odpowiednio przepisy o zażaleniu. Dłużniczka złożyła w dniu 9 czerwca 2022 roku skargę na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 24 maja 2022 roku zaskarżając je w całości. Zgodnie art. 767⁴ § 1 k.p.c. skarga przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie.

W postępowaniu egzekucyjnym zostały precyzyjnie określone przypadki, w których postanowienia sądu podlegają zaskarżeniu (por. uchw. SN z 6.11.2008 r., III CZP 106/08, niepubl.). Dłużniczka złożyła pierwotnie skargę na postanowienie komornika sądowego w przedmiocie powołania biegłego rzeczoznawcy majątkowego celem wyceny udziału w nieruchomości. Na decyzję merytoryczną wydaną w wyniku rozpoznania takiej skargi na czynność komornika sądowego przez Sąd zażalenie nie służy, podobnie brak jest możliwości zaskarżenia takiego postanowienia skargą na orzeczenie referendarza sądowego, jeśli skargę na czynność komornika sądowego rozpoznał referendarz sądowy. Podobnie, żaden przepis kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje możliwości zaskarżenia orzeczenia wydanego na podstawie art. 759 par. 2 k.p.c. Na decyzję referendarza sądowego wydaną w punkcie 2. (drugim) postanowienia z dnia 24 maja 2022 roku również nie służy skarga na orzeczenie referendarza sądowego.

Zgodnie z art. 398²² § 5 k.p.c. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie.

Wobec niedopuszczalności skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 24 maja 2022 roku w zakresie jego punktu pierwszego i drugiego, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Sygnatura akt II 1 Co 1297/22

UZASADNIENIE

do punktu 2 postanowienia z dnia 22.09.2022r.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2022 roku – w jego punkcie 3. (trzecim) Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddaliła wniosek dłużniczki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 234/20 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. G.. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia referendarz sądowy powołała się na treść art. 821 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu w/w postanowienia referendarz sądowy wskazała, że uwzględnienie wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na czas trwania postępowania skargowego ma charakter fakultatywny i decyzję w tym zakresie podejmuje wyłącznie organ rozpoznający skargę na czynności komornika sądowego. Podejmując zaś decyzję merytoryczną w zakresie tego wniosku należy wziąć pod uwagę prawdopodobieństwo uwzględnienia skargi i ewentualną szkodę, jaką może spowodować kontynuowanie egzekucji. Referendarz sądowy wskazała dalej, że wobec zakończenia postępowania ze skargi na czynność komornika sądowego – zawieszenie egzekucji na tym jej etapie zmierzałoby jedynie do przedłużenia trwającego postępowania, więc wniosek jako niezasadny podlegał oddaleniu (postanowienie z dnia 24 maja 2022r. k. 17).

W ustawowym terminie, na powyższe postanowienie referendarza sądowego w zakresie oddalenia wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego skargę wniosła dłużniczka. Skarga na orzeczenie referendarza sądowego w tym zakresie nie została przez dłużniczkę bliżej uzasadniona. W jej treści podniosła ona jedynie szereg argumentów w zakresie oddalenia jej skargi na czynność komornika sądowego (w punkcie pierwszym postanowienia) i niewydania komornikowi sądowemu zarządzeń nadzorczych. Wniosła ona o ponowne rozpoznania jej wniosków i przychylenie się do nich przez Sąd (skarga na orzeczenie referendarza sądowego k. 25-26 oraz k. 30-38).

Wierzyciel nie złożył odpowiedzi na skargę (zarządzenie k. 48, (...) k. 51).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Skarga dłużniczki na orzeczenie referendarza sądowego nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań merytorycznych w przedmiotowej sprawie wskazać należy, że sąd rejonowy rozpoznający skargę na orzeczenie jako sąd drugiej instancji działa jedynie w granicach zaskarżenia (art. 378 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 767 ze znacznikiem 3a § 3 k.p.c.). Sąd ten nie może również wychodzić poza merytoryczną treść orzeczenia referendarza sądowego, którym w przedmiotowej sprawie było postanowienie o oddaleniu wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na czas trwania postępowania skargowego. Jedynie więc prawidłowość takiego rozstrzygnięcia referendarza sądowego zawartego w punkcie 3. (trzecim) sentencji postanowienia z dnia 24 maja 2022 roku była przedmiotem rozważań sądu drugiej instancji.

Analiza akt przedmiotowej sprawy pozwoliła na przyjęcie, że orzeczenie referendarza sądowego z dnia 24 maja 2022 roku w jego punkcie 2. (drugim) odpowiada prawu. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego na czas trwania postępowania skargowego nie było zasadnym z uwagi, gdyż na skutek wydania przez referendarza sądowego spornego postanowienia z dnia 24 maja 2022 roku postępowanie toczące się na skutek skargi na czynność komornika sądowego zostało zakończone. Tym samym brak było możliwości uwzględnienia wniosku dłużniczki opartego na treści art. 821 k.p.c.

Cytowany przepis wskazuje, że zawieszenie postępowania zależy zawsze od uznania sądu (referendarza sądowego), który przed rozstrzygnięciem wniosku powinien rozważyć prawdopodobieństwo zasadności skargi albo zażalenia,

zwłaszcza czy istnieją podstawy do zmiany postanowienia na zasadzie art. 395 § 2 KPC oraz ewentualną szkodę, jaką może spowodować dłużnikowi dalsze prowadzenie egzekucji. Referendarz sądowy takich okoliczności nie stwierdził.

Należy także dłużnicze wskazać, że Sąd rozpoznający skargę na orzeczenie referendarza sądowego działa jako Sąd drugiej instancji, jednak skarga na orzeczenie referendarza sądowego, na wydawane przez niego orzeczenie w toku szeroko rozumianego postępowania egzekucyjnego, przysługuje jedynie wtedy gdy wynika to wyraźnie z przepisu prawa (kodeksu postępowania cywilnego). Jak wynika bowiem z treści art. 767 ze znaczką 4 § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Taka sama zasada ma zastosowanie w przypadku postanowienia wydanego przez referendarza sądowego. Co więcej, jak wynika z treści art. 766 ze znaczką 1 § 1 k.p.c. postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia z urzędu, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia.

W związku z powyższym, na podstawie art. 767 ze znaczką 3a k.p.c. Sąd utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie – w punkcie 2 sentencji postanowienia.